

من پارسال امتحان که دادم بدون هیچ آمادگی رفتم، بعد از تافل یک کلاس تافل رفتم که کتاب لانگمن کار می کرد، که خیلی مفید نبود در کنارش شروع کردم کتاب اسنشل ورد فور تافل، در کنار اینا از بعد عید شروع کردم چندتا مستند دیدم که خیلی روی لیسنینگ تاثیر گذاشت (البته چون از بچگی فیلم و کارتون ها را انگلیسی می دیدم پایه لیسنینگم خیلی ضعیف نبود) همین طور یک مقداری روی دامنه لغتم مخصوصا که راجع به موضوعاتی بود مثل کورال ریف- زلزله و زمین شناسی و نجوم . بعدشم که کلاس شروع شد همون طور مطابق کلاس و تکالیف پیش رفتم ریدینگ هم اولین تی پی او هایی که می زدم نصف سوال ها را غلط می زدم ولی خب کم کم بهتر شد. بعد بررسی کردم که کدوم سوال ها را غلط می زنم و فهمیدم که عمدتا غلط هام، وکب، سوال اخر پسیج و سوالی ریفرز تو، سعی کردم وکب بیشتر تمرین کنم و وقتی اون دو مدل سوال دیگه رو می خونم بیشتر دقت کنم و ریدینگم از 18 تا 48 زدم و چندتا پسیج هم از 1-18 اونایی که تو سایت kmf گفته بود سخت اند رو هم زدم . لیسنینگ هم بعد از اینکه همه تی پی او های 20 تا 34 و 40-48 رو گوش دادم و بررسی کردم شروع کردم از تی پی او اول همه لیسنینگ ها رو گوش دادم. چندین بار بعضی وقت ها یکی لیسنینگ پخش می کردم با صداهای تکرار می کردم که چی بگه - اسپیکینگ به نظرم اعتماد به نفس خیلی مهم و اینکه اصلا جوری به نظر نرسه در حین جواب دادن استرس داری وگرنه بعد از اینکه 25 مرداد کلاس تموم شد تا 25 مهر که امتحان داشتیم من خیلی اسپیکینگ تمرین نکردم کل ساعاتی که اسپیکینگ تمرین کردم بعد از کلاس در مجموع 17-18 ساعت اگر بشه ولی سر امتحان خیلی با اعتماد به نفس حرف زدم برعکس همیشه که می ترسیدم که اشتباه گرامری داشته باشم- مثلا اگه قبلا یک کلمه رو اشتباه می گفتم وای می ستادم دوباره تصحیحش می کردم بعد شروع می کردم ولی سر امتحان می فهمیدم اشتباه گفتم ولی با اعتماد به نفس ادامه می دادم مثلا سر امتحان به جای اینکه بگم **the girl agrees** گفتم **the girls agree** در شرایط معمولی این اشتباه باعث می شد واستم و اعصابم خورد بشه و خودم تخریب کنم . رایتینگم که خیلی قبلا بد بود ولی تمپلیت ها و نمونه رایتینگ ها خیلی کمکم کرد رایتینگ ها را می خوندم سعی می کردم جمله هایی که به نظرم قشنگه رو استفاده کنم و دوباره بگم قبل از شروع کلاس 2 تا رایتینگ نوشته بودم، و بعد از اتمام کلاس 10 تا رایتینگ نوشتم، یکمم رو سرعت تایپم کار کردم (اگه خیلی وقت دارن بچه ها رو سرعت تایپشون کار کنند

(. در مجموع یک ماه قبل از امتحان حدوداً روزی 8-9 ساعت می‌خوندم قبلش در حد دو سه ساعت در روز لغت می‌خوندم . و کلاً عوامل تغییرم از اون نمره به این نمره یکی این بود که می‌خواستم نمره ی خوبی بگیرم واقعا، عامل دومش این بود که اومدم کلاس شما و نکته هایی یاد گرفتم که نمی‌دونستم و عامل سومش این بود که بچه های کلاس قوی بودن و نمره هاشون خوب بود و این مقایسه باعث می‌شد بیشتر انگیزه بگیرم که تلاش کنم. واسه کسی هم که در شرایط پارسال منه می‌گم که خواستن توانستن و پیشرفت در زبان خیلی به اعتماد به نفس بستگی داره. من تقریباً همه نکاتی که سر کلاس گفته شده بود رعایت کردم و فکر کنم این مهم ترین عامل بودی که به ارتقا نمره ام کمک کرد البته به جز تمرین روزانه اسپیکینگ در ماه آخر که اگه اون کارم می‌کردم حتما نمره بهتری می‌گرفتم. در فرایند خوندن برای تافل خیلی افسرده می‌شدم بعضی وقتا فکر می‌کردم زبانم خیلی ضعیفه نسبت به بقیه و یکم نا امید می‌شدم، ولی نکته مهم که فهمیدم این بود که تافل به نظرم بیشتر از اینکه سطح زبان بسنجه مهارت می‌سنجه، من هنوزم فکر نمی‌کنم زبانم خیلی خوب باشه ولی اینکه تی پی او زیاد زدم کمک کرد یاد بگیرم چطور امتحان تافل بدم . مهارت تافل دادن خیلی مهم تر از سطح زبان بالاست . پس اگه خیلی هم سطح زبان بالای ندارن نگران نباشن و سعی کنن با تکرار پیدا کنن که چطور می‌تونن سوال ها را بهتر بززن. هرچند من خیلی نا امید می‌شدم و اصلاً فکر نمی‌کردم بالای 100 بشم ولی پیشنهادم اینکه اصلاً ناامید نشند که شدنی است.